

34. MALÉ SYMPOZION - TENTOKRÁT O TOM, *PROČ ŽÍT?*

Člověk je bytostí hledající smysl. Touha pochopit smysl toho, co děláme, nutkání objasnit si, co pro nás znamenají události, které na nás doléhají, patří k základním duchovním potřebám člověka. Vyjevuje se v ní, k jakým cílům lidé směřují, a podílí se na řízení našeho jednání bez ohledu na to, zda si tuto touhu uvědomujeme, či nikoliv.

Smysl života je možno procítit jako chápání řádu, jako připisování hodnot světu věcí, lidí a idejí, i jako úsilí jít určitou cestou života.

Smysl života a způsob jeho realizace rozhodují o tom, jakou jsme osobností, náš charakter v něm dostává svůj základní obsah.

Někdo vidí smysl života ve využívání různých příležitostí, v dosažení významného postavení nebo v sebezajištění. Někomu je cílem sebezdokonalování, sebekontrola či seberozvoj a tvorba. Jsou lidé, kteří žijí pro sebezapomenutí nebo naopak službou druhým, jiným stačí intenzivní prožívání vlastní existence. Záležitostí etiky je posoudit, jak mravně dokonalé jsou tyto cíle.

Žijeme proto, abychom splnili své poslání, a naplnili tak smysl svého života. Je to hlavní úkol pro každého, kdo věří ve své poslání, které dostal od Boha, a pro každého, kdo chce splnit to, co cítí jako svůj úkol či své poslání. Můžeme to vyjádřit i formulací „Žijeme proto, abychom zanechali dobrou stopu – řemeslník dobrým výtvořem, vědec vědeckým dílem, umělec uměleckým dílem; a každý člověk už tím, že zanechá svým jednáním a životem dobrou vzpomínku v srdcích a myslích druhých lidí“.

PF 2019

Vladimír a Ema Smékalovi

„Musíme tedy dnešního člověka znovu vyburcovat k elementárnímu přemýšlení o otázce, co člověk znamená ve světě a co chce udělat ze svého života.“ (Albert Schweitzer)

Egyptský písař se tázal několika dělníků na stavbě pyramidy, co dělají. „*Tesám kámen*,“ byla odpověď prvního, „*Živím rodinu*,“ odpověděl druhý, „*Stavím chrám*,“ odpověděl třetí. (Neznámý autor)

„*Bez vysokých cílů a ideálů je život nemožný. A ztrácí smysl. Člověk bez víry v dobro, a bez boje za krásno - to je nicka.*“ (Tengiz Abuladze)

„*Být rozhodný a odvážný měnit to, co se změnit dá. Být trpělivý a snášet to, co se změnit nedá. Být moudrý, abys uměl rozlišit mezi tím, co se změnit dá a co se změnit nedá.*“ (Démostenés)

Vláda všeobecného přátelství může přijít jen tenkrát, získáme-li onu moudrost, která ruší klamně hranice „já“, ukazujíc nám "ostatní", kteří žijí v nás, a „nás“, kteří žijeme v ostatních. (Láma Yongden)

„*Jen neustávající lidské úsilí nikdy nepřestává. Jak ve štěstí, tak v neštěstí je lidský život neustálým zápasem o naději.*“ (R. Thákúr)

„*Tušení pravdy na jedné straně a pocit prázdnoty a zbytečnosti života na straně druhé nás nutí hledat za zdánlivou nesmyslností lidského života duchovní skutečnost. ... Znakem skutečného hledače smyslu je trvalá a hluboká touha po duchovní pravdě a vnitřním životě.*“ (J. Leering)

„*Až příliš dlouho jsme se klamali o úloze člověka. ... Domnívali jsme se, že z naučené obratnosti přízemních duší může vzejít vítězství ve vznešených sporech, že chytrácké sobectví může nadchnout k obětavosti, že vyschlé srdce může strhujícím řečením sjednocovat v bratrství a lásce.*“ (Antoine de Saint-Exupéry)

„*Aby byl člověk plně sebou, aby plně žil, musí se (1) soustředit sám v sobě, (2) vyjít ze sebe a soustředit se v druhém, a (3) najít plný střed v něčem větším, než je on sám.*“ (P. Teilhard de Chardin)